

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **M. P.**
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Machem
sídlem Masarykovo nám. 1/II, 377 01 Jindřichův Hradec

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 97148/2019 ze dne 9. 8. 2019, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 15. 10. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí Magistrátu města Třince ze dne 4. 1. 2019, č. j. MMT 00895/2019, jímž byl uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit tím, že dne 5. 10. 2018 v 10:46 hodin v obci Třinec, místní část Dolní Líštná, na silnici II/476, ve směru jízdy od Třince na Polsko, poblíž domu č. p. 273, při řízení vozidla Mercedes-Benz, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h o 40 km/h a více, když žalobci strážník silničním radarovým rychloměrem ProLaser III, naměřil rychlost 103 km/h, která po odečtení přípustné odchylky předmětného měřicího zařízení (nad 100 km/h $\pm$ 3 %) činila nejméně 100 km/h. Tímto svým jednáním měl žalobce úmyslně porušit ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, a zároveň byl žalobce zavázán k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. Žalobce se rovněž domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2019, č. j. MSK 97148/2019, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí Magistrátu města Třince a toto rozhodnutí potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě namítá, že údaj o vzdálenosti měřeného vozidla od měřicího zařízení nekoresponduje se skutečnou vzdáleností vozidla žalobce od místa, kde se měřicí zařízení nacházelo. Žalobce má za to, že prokázal svým laickým měřením, že vzdálenost je nesprávná, a proto jsou zde důvodné pochybnosti o skutkovém stavu. Žalobce odkazuje na ustanovení § 7 odst. 2 písm. e) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, s odkazem na § 9 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, které dle žalobce stanoví, že platnost ověření měřidla zaniká, jestliže je zjevné, že i při neporušeném ověření stanoveného měřidla ztratilo toto stanovené měřidlo požadované metrologické vlastnosti. Žalobce má za to, že tato úprava slouží právě pro případ, že měřicí zařízení vykazuje chybu, aniž by bylo nutné podrobně zkoumat, proč k této chybě došlo. Žalobce dále namítá, že dokazování nebylo provedeno v souladu se zákonem, když spis nebyl doplněn o jím navrhovaný návod k obsluze měřicího zařízení, z něhož mohlo být dovozeno logické vysvětlení odchylky, nebyla doplněna originální fotografie z měřicího zařízení v původním formátu, na jejímž základě mohla být

zpřesněna poloha vozidla v době měření, a nebyl přibrán znalec, který by vyhodnotil možnosti chyby měření v daném čase, místě a prostoru. Dále žalobce podotýká, že žádný ze strážníků nebyl vyslechnut jako svědek, nebyly zjištěny další informace o umístění radaru, a naopak byl zcela opominut plánec vypracovaný strážníky, kde je místo měření zakresleno jako bod. Žalobce dále nesouhlasí se způsobem, jakým bylo vyvráceno jím předložené odborné vyjádření znalce, aniž by si žalovaný pořídil svůj znalecký posudek, když žalovaný v tomto oboru není vzdělán.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 21. 11. 2019 navrhuje zamítnutí žaloby a ve vztahu k žalobním námitkám především zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůrazňuje, že skutkový stav ve vztahu k hodnotě naměřené rychlosti byl zjištěn bez důvodných pochybností, na základě série důkazů, které podle ustálené judikatury zcela postačují k prokázání přestupku, a které se žalobci nepodařilo relevantně zpochybnit. Žalovaný ve svém vyjádření opětovně upozornil, že snímek z rychloměru byl pořízen za použití zoomu, díky čemuž jsou vzdálenosti objektů na snímku značně zkresleny. Laické určování polohy vozidla na snímku tak považuje žalovaný za zavádějící a nutně nepřesné. Žalovaný dále uvedl, že místo přestupku určené strážníky zanesené do mapy je pouze pomocné a přibližné označení místa přestupku, a proto z něj nelze vycházet při přesném určování vzdálenosti; naopak je třeba vycházet ze vzdálenosti změřené rychloměrem. Žalovaný dále upozorňuje na skutečnost, že zařízení ProLaserIII/PL-DOK I pořizuje snímek se zpožděním cca 1 sekundy, což může ovlivnit naměřenou vzdálenost, a za tím účelem přikládá ke svému vyjádření uživatelský manuál k zařízení PL-DOK I. K odbornému vyjádření znalce Ing. F. K. předloženému žalobcem žalovaný dodává, že znalec ke zjištění reálných vzdáleností na základě fotografie zjevně neutilizoval metodu fotogrammetrie, nýbrž měl k dispozici pouze snímky pořízené třetí osobou, přičemž žalovaný má za to, že žádný ze snímků není pořízen přímo z místa stanoviště rychloměru s takovým přiblížením odpovídajícím zoomu snímku z rychloměru. Žalovaný uzavírá, že toto odborné vyjádření žalobcem tvrzené skutečnosti neprokazuje, resp. nezpochybňuje stěžejní důkaz o naměřené rychlosti, kterým je výstup z rychloměru včetně fotografie.

IV. Replika žalobce

4. Žalobce svým podáním doručeným soudu dne 17. 12. 2019 reagoval na vyjádření žalovaného tak, že po soudu nepožaduje, aby rozhodl o tom, zda bylo měření přesné či nepřesné, nýbrž žádá, aby soud rozhodl o tom, zda byla či nebyla porušena práva žalobce na spravedlivý proces, a poukázal na skutečnost, že ač nebylo vyhověno jeho návrhu na doložení podrobného návodu k obsluze měřicího zařízení, nyní jím argumentuje žalovaný. Žalobce má za to, že návod měl být jako důkaz proveden v řízení před správním orgánem. Úvahy žalovaného o umístění měřiče rychlosti považuje za nepatřičné s tím, že tyto pochybnosti měly být vyvráceny výsledkem byť jediného strážníka, který byl měření přítomen. Žalobce dále uvádí, že měřič rychlosti je jen přístroj, a to přenosný, který se může jednoduše pokazit. K posouzení jednotlivých argumentů je nutné doplnit dokazování tak, jak bylo navrhováno, tedy provést důkaz návodem k obsluze, originální fotografií měřeného vozidla v digitálním nezkresleném formátu, a také provést výslech svědků

k určení polohy měřicího zařízení. Žalobce je přesvědčen, že tyto důkazy měly být provedeny již před správním orgánem prvního stupně.

V. Posouzení věci soudem

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Magistrátu města Třince jako správnímu orgánu prvního stupně (dále jen „MMT“) došlo dne 10. 10. 2018 Oznámení Městské policie Třinec o podezření ze spáchání přestupku žalobcem, jehož přílohou je záznam o měření rychlosti pořízený dne 5. 10. 2018 v 10:46 h, jenž zahrnuje fotografii zachycenou měřícím zařízením a dále přiblížený detail této fotografie zaměřený na řidiče a na umístění záměrného kříže na měřeném vozidle. Fotografie vyhotovená měřícím zařízením obsahuje údaj o obci a ulici, kde se nacházelo místo měření, a to Třinec, Dolní Líštná, dále limit rychlosti v místě spáchání přestupku stanovený na 50 km/h, datum a čas měření - 5. 10. 2018 v 10:46:25 h., číslo snímku 2444, naměřenou rychlost 103 km/h, a vzdálenost měřeného vozidla od měřicího zařízení - 148 m. Ze záznamu je dále zřejmé, jakým přístrojem bylo měření provedeno, že měření probíhalo v Třinci, na ulici Dolní Líštná v úrovni domu č. p. 273, identifikace strážníka obsluhujícího měřící zařízení, nejvyšší dovolená rychlost, naměřená rychlost, rychlost po odečtu odchylky, právní kvalifikace přestupku spáchaného řidičem motorového vozidla, typ vozidla a registrační značka, jméno, příjmení, datum narození, bydliště a číslo řidičského průkazu řidiče. K Oznámení byl dále přiložen situační plánec Městské policie Třinec obsahující ruční zakreslení místa spáchání přestupku a stanoviště rychloměru, Ověřovací list měřicího zařízení ProLaserIII/PL-DOK č. 8012-OL-70163-18 ze dne 12. 4. 2018 s platností ověření do dne 11. 4. 2019, seznam stanovišť pro měření rychlosti Městské policie Třinec zahrnující i místo měření v předmětné věci, úřední záznam Městské policie Třinec ze dne 5. 10. 2018 vymezující místo měření rychlosti u křižovatky silnice II. třídy s příjezdovou komunikací vedoucí k rodinnému domu č. p. 56, a Protokol o proškolení operátora měřicího zařízení ProLaserIII/PL-DOK - strážníka Městské policie Třinec L. M., služební číslo X, ze dne 18. 4. 2018. MMT vydal ve věci přestupku žalobce příkaz ze dne 5. 11. 2018, kterým rozhodl o vině žalobce, uložení pokuty 5.000,-Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Proti příkazu podal žalobce odpor doručený MMT 12. 11. 2018. Následně dne 5. 12. 2018 proběhlo ústní jednání, jehož se zúčastnil žalobce a jeho tehdejší zmocněnec Bc. P. M., jenž uvedl své osobní poznatky o místě spáchání přestupku, které srovnal s fotografií vyhotovenou měřícím zařízením, a z nichž vyvodil, že skutečná vzdálenost vozidla od radaru v době měření neodpovídá vzdálenosti na fotografii měření a je o zhruba 25 % vyšší, tedy kolem 200 metrů, na základě čehož se se žalobcem domnívají, že tak výrazná chyba v určení vzdálenosti mohla negativně ovlivnit měření v neprospěch žalobce, neboť pokud není radar schopen přesně změřit vzdálenost přijíždějícího vozidla, pak není přesně schopen stanovit jeho rychlost. MMT následně vydal dne 4. 1. 2019 rozhodnutí č. j. MMT/00895/2019 o vině žalobce, uložení pokuty 5 000 Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a o povinnosti žalobce uhradit náklady řízení 1 000 Kč. MMT přitom vycházel z fotodokumentace z laserového rychloměru, ověřovacího listu, seznamu míst určených k měření a potvrzení o absolvování školení příslušným strážníkem. Jako podklad rozhodnutí použil MMT dále skutečnosti uvedené v Oznámení, situačním plánu místa spáchání přestupku, úředním záznamu, výpisu z evidenční karty řidiče, a plánu z Google maps. MMT dospěl k závěru, že žalobce naplnil svým jednáním všechny zákonné znaky

přestupku, jehož se dopustil úmyslně. K vyjádření a tvrzením žalobce a jeho zmocněnce u ústního jednání MMT uvedl, že jsou subjektivním názorem a nezakládají se na obsahu spisového materiálu. K žalobcem zpochybňovanému údaji o změřené vzdálenosti vozidla žalobce od měřicího zařízení MMT uvedl, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu laserový měřič vytvoří výstup z měření pouze za situace, že vozidlo bylo změřeno řádně; nemůže dojít k chybnému měření, pokud se na displeji měřicího zařízení neobjevila chybová zpráva a zařízení změřilo určitou rychlost. Návrhu na doplnění dokazování MMT nevyhověl, neboť měl za to, že již zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. K odvolání žalobce bylo následně vydáno žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2018, č. j. MSK 97148/2019, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno. Žalovaný neshledal vady, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí, a má za to, že MMT správně hodnotil důkazy celkově ve vzájemných souvislostech, jednotlivě pak každý zvlášť, a dospěl ke správným skutkovým zjištěním, které přiléhavě právně kvalifikoval. Skutkový stav věci byl zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, a MMT postupoval správně, pokud neshledal důvod provádět ve věci další dokazování, neboť v daném případě by to bylo nadbytečné.

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
9. Žalobce ve své žalobě zejména namítá, že údaj o vzdálenosti měřeného vozidla od měřicího zařízení nekoresponduje se skutečnou vzdáleností vozidla žalobce od místa, kde se měřicí zařízení nacházelo, což žalobce dle svého názoru prokázal svým laickým měřením. K této námitce žalobce krajský soud předně uvádí, že laické měření nemůže adekvátně simulovat měření laserovým měřicím zařízením, kdy navíc žalobce, co se týče určení místa, kde se v době měření rychlosti nacházelo vozidlo žalobce a kde se nacházelo měřicí zařízení, vychází ze svého subjektivního odhadu a z orientačního plánu strážníků obsahující ruční zakreslení místa spáchání přestupku. Krajský soud však má shodně s žalovaným za to, že tento plán tvořící přílohu Oznámení o spáchání přestupku je pouze orientační, neboť jím nemá být vymezeno místo spáchání přestupku na metr přesně; má sloužit k odlišení projednávaného skutku od jiných přestupkových jednání. Laické měření vzdálenosti provedené žalobcem je proto ve vztahu ke zpochybnění vzdálenosti naměřené laserovým měřicím zařízením v předmětné věci irrelevantní. Krajský soud zde odkazuje rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013 – 60, v němž NSS uvedl, že: *„Pokud jde o stěžovatelem navrhané důkazy – fotografický snímek místa měření a stránka č. 11 návodu k obsluze silničního měřicího zařízení*

typu AD9, Nejvyšší správní soud musí konstatovat, že tyto důkazní návrhy stěžovatel předložil až v řízení o kasací stížnosti. Nejvyšší správní soud tyto důkazy neprovedl, neboť na základě později pořízené fotografie místa měření a části návodu k obsluze silničního rychloměru není možné činit žádné závěry o přesnosti měření (k rychloměru srov. bod [45] níže). Na účinné zpochybnění výsledku měření by musely být zcela nepochybným způsobem identifikovány nosné údaje pro zmíněné měření, tj. vzájemné pozice rychloměru a měřeného vozidla v okamžiku měření rychlosti. To však pouhým odhadem z fotografie nebo poukázáním na číslo stránky manuálu k obsluze rychloměru zjistit nelze.“

10. Žalobce dále ve své žalobě odkazuje na ustanovení § 7 odst. 2 písm. e) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, s odkazem na § 9 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, jenž stanoví, že platnost ověření měřidla zaniká, jestliže je zjevné, že i při neporušeném ověření měřidla ztratilo toto měřidlo požadované metrologické vlastnosti. Právní úpravu, na niž žalobce odkazuje, nelze dle krajského soudu na projednávanou věc použít, neboť zde není naplněna základní podmínka pro zánik platnosti ověření měřidla, a to zjevná ztráta požadovaných metrologických vlastností. Krajský soud má za to, že v předmětné věci lze přiměřeně použít závěr NSS v rozsudku č. j. 3 As 82/2012 – 27 ze dne 16. 1. 2013 citovaný i správními orgány, neboť i v předmětném případě se jedná o laserové měřicí zařízení operující na obdobných principech, byť jiné značky. Z uvedeného rozhodnutí NSS vyplývá závěr, že „...pokud by došlo k chybě při měření rychlosti, nemělo by to za následek nepřesný výsledek měření, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo a na displeji přístroje by se objevila zpráva o chybě měření“. Tento závěr lze v projednávané věci podpořit i návodem k dokumentačnímu zařízení PL-DOK I, což je nedílná součást laserového měřicího zařízení ProLaserIII, doloženým žalovaným, z něhož vyplývá, že v případě, že dojde k nekorektnímu vyhodnocení algoritmu, který hlídá správnost měření, snímek je vytvořen, ale není k němu vytvořen titulek. Z uvedeného návodu je tedy jednoznačně zřejmé, že pokud by došlo k chybě v měření, snímek bude vytvořen, ale údaje nebudou na snímku zaznamenány, což se však v předmětné věci nestalo. Vzhledem k tomu, že zde není žádný důkaz, z něhož by bylo zřejmé, že měření nebylo provedeno dle pravidel pro obsluhu měřicího zařízení, snímek byl pořízen a obsahuje všechny předepsané údaje o měření, je třeba mít za to, že měření rychlosti proběhlo v projednávané věci správně.
11. Žalobce dále namítá, že správní spis nebyl doplněn o žalobcem navrhované důkazy, a to návod k obsluze měřicího zařízení, z něhož mohlo být dovozeno logické vysvětlení odchylky, o originální fotografii v původním formátu, na jejímž základě mohla být zpřesněna poloha vozidla v době měření, a nebyl přibrán znalec, který by vyhodnotil možnosti chyby měření v daném čase, místě a prostoru. K této námitce krajský soud uvádí, že dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní orgány postupují tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dle § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Z rozhodnutí MMT i z rozhodnutí žalovaného je dle názoru krajského soudu zcela zřejmé, z jakých důvodů návrhu žalobce na provedení jím navrhovaných důkazů nevyhověli a z jakých důkazů při zjišťování skutkového stavu věci vycházeli. Správní orgány jako důkaz provedly fotografii zhotovenou měřicím zařízením ProLaser III, z níž je zřejmé, že mezi měřicím zařízením a vozidlem žalobce se nenachází žádná překážka a nebyly zhoršené podmínky viditelnosti, detail této fotografie zachycuje umístění záměrného kříže na přední části vozidla žalobce

nad registrační značkou, potvrzení o absolvování školení k obsluze měřícího zařízení strážníkem Motykou prokazuje řádné proškolení tohoto strážníka, z ověřovacího listu k měřicímu zařízení, které bylo v předmětné věci užito, je zřejmá platnost ověření v době spáchání projednávaného přestupku. Konkrétní skutečnosti o místě, čase a okolnostech spáchání přestupku dále vyplývají z Úředního záznamu Městské policie Třinec ze dne 14. 4. 2018, Oznámení Městské policie Třinec o podezření ze spáchání přestupku, situačního plánu místa přestupku, a ze souhlasného stanoviska Policie ČR k měření rychlosti Městskou policií Třinec na daném místě. Krajský soud má za to, že tento výčet provedených důkazů je, a to i v souladu s judikaturou NSS, ke zjištění skutkového stavu ve věci přestupku spáchaného překročením nejvyšší dovolené rychlosti zcela dostačující, a správní orgány nepochybily, když návrhu žalobce na doplnění dokazování nevyhověly, neboť zde nejsou o zjištěném skutkovém stavu věci důvodné pochybnosti. Ostatně i tvrzení žalobce, k nimž dané důkazy navrhoval, byly v rovině všeobecných pochybností a neopíraly se o žádné konkrétní skutečnosti, které by skutkový stav, zjištěný správními orgány, zpochybňovaly. K tomuto krajský soud odkazuje i na rozhodnutí NSS č. j. 3 As 9/2013 – 35, ze dne 2. 5. 2013, dle nějž: „...správní orgán sám hodnotí jednotlivé důkazy a přikládá jim váhu. Není samozřejmostí, že správní orgán akceptuje všechny důkazy navržené účastníkem řízení. Musí však přezkoumatelným způsobem vysvětlit, proč takové důkazy nebudou provedeny. V dané věci správní orgány obou stupňů i městský soud přezkoumatelným způsobem uvedly, proč považují stěžovatelem navržené důkazy za nadbytečné. Je také zřejmé, proč správní orgány považovaly zjištění skutkového stavu za dostatečné, nevyvolávající pochybnosti [proškolení policisté (čl. 4 správního spisu), ověření a kalibrace měřícího zařízení (čl. 5 správního spisu), fotografie ze záznamu pořízeného během měření (čl. 8 správního spisu), samotný záznam z měření]. Také Nejvyšší správní soud považuje důkazy provedené v přestupkovém řízení za dostatečné, osvědčující spáchání daného přestupku.“ ...a dále: „Z průběhu dosavadního řízení je zřejmé, že podkladem pro rozhodnutí bylo oznámení o spáchaném přestupku, osvědčení zasahujících policistů pro užívání systému POLCAM, ověření měřícího zařízení (ověřovací list č. 235/08), záznam průběhu měření ze systému POLCAM zaznamenaného na digitálním nosiči dat - CD. I podle Nejvyššího správního soudu jsou předestřené důkazní prostředky dostatečné k objasnění skutkového stavu věci, zvláště pak za situace, kdy sám stěžovatel nepopíral, že to byl on, kdo byl změřen při jízdě, a toliko tvrdil, že nesouhlasí s použitím důkazů a způsobem měření.“ Krajský soud dále k výše uvedené námitce odkazuje i na rozhodnutí NSS ze dne 10. 11. 2020, č. j. 9 As 224/2020 – 47, vydané ve věci, v níž bylo k měření rychlosti použito zcela shodné měřící zařízení ProLaser III: „S námitkou neprovedení důkazu Návodem se krajský soud řádně vypořádal v bodech 23 a násled. rozsudku, ve kterém správně připomněl rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2017, č. j. 2 As 191/2017 - 56. Podle jeho závěrů nejsou pochybnosti o bezvadném měření rychlosti vozidla, pokud certifikovaný a ověřený rychloměr poskytl jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, tak jak se tomu stalo v projednávaném případě. Návod navíc není nutné provést, pokud je možné z ostatních důkazů učinit závěry o zákonnosti průběhu měření (viz rozsudek NSS č. j. 4 As 118/2013 - 61). Soulad měření s Návodem tak bylo v projednávaném případě možné předpokládat a není zřejmé, jak by při řádně provedeném měření mohlo dojít k nesouladu s Návodem.“

12. Žalobce dále nesouhlasí s vyvrácením jím předloženého odborného vyjádření znalce Ing. F. K. ze dne 24. 7. 2019, bez toho aniž by si žalovaný pořídil svůj znalecký posudek. Krajský soud k této námitce uvádí, že odborné vyjádření znalce Ing. F. K. vyjadřující se k naměřené vzdálenosti v projednávané věci vychází ze snímků pořízených tehdejším zmocněncem

žalobce Bc. P. M. z různých vzdáleností v rámci měřeného úseku; znalec tedy nebyl osobně na místě, přičemž z uvedených snímků je již pouhým okem zjevné, že neodpovídají úhlu a ani zoomu užitému při pořízení fotografického záznamu měřícím zařízením ovládaným příslušným strážníkem. Znalec sám ostatně v závěru svého odborného vyjádření uvedl, že nedokáže jím uvedené rozpory jednoznačně vysvětlit, a rovněž žalobce v rámci svého odvolání proti rozhodnutí MMT uvedl, že Ing. F. K. je znalcem z oboru silniční dopravy, přičemž metrologie, optika či fyzika světla přesahují rámec odbornosti tohoto znalce. Odborné vyjádření předložené žalobcem proto krajský soud nepovažuje za důkaz, který by byl způsobilý zpochybnit vzdálenost naměřenou měřícím zařízením. Co se týče skutečnosti, že žalovaný považoval za nadbytečné vyhotovení znaleckého posudku, krajský soud odkazuje na vypořádání námitky žalobce ve vztahu k neprovedení jím navrhaných důkazů v bodě 11 tohoto rozhodnutí.

13. Žalobce dále namítá, že dokazování nebylo provedeno v souladu se zákonem, když žádný ze strážníků nebyl vyslechnut jako svědek, nebyly zjištěny další informace o umístění radaru, a naopak byl zcela opominut plánec vypracovaný strážníky, kde je místo měření zakresleno jako bod. Krajský soud předně uvádí, že nelze souhlasit s žalobcem, že by byl situační plánec strážníků opominut, když se jím MMT ve svém rozhodnutí výslovně zabývá. Dále krajský soud uvádí, že žalobce provedení těchto důkazů u ústního jednání před MMT ani ve svém odvolání nenamítal, a s ohledem na to, že skutkový stav byl správními orgány dostatečně v potřebném rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zjištěn, se tyto návrhy jeví v kontextu skutečností uvedených v bodě 11 toho rozhodnutí jako nadbytečné.
14. Jako důkaz žalobce ve svém podání ze dne 17. 12. 2019 opětovně navrhuje návod k obsluze měřícího zařízení, originální fotografii měřeného vozidla v digitálním nezkráceném formátu, a výslech svědků k určení přesné polohy měřiče. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem považuje krajský soud skutkový stav v projednávané věci na základě podkladů, z nichž správní orgány vycházely, za zjištěný v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a proto pro nadbytečnost uvedené důkazy neprovedl.

V. Závěr a náklady řízení

15. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. dubna 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce